

VECKOBLADET

2012:33

121109

KONSERT - ZAKA AMAN, GEORGISK SÅNG & ÖVERTONSSÅNG

Tid: Sön 11 nov kl 19

Plats: Vita Huset, Uardav. i Lund (Bakom ICA Tornet)

Gäster i konsertprogrammet: Skye Löfvander, sånggruppen Volare samt deltagare från eftermiddagens workshop.

Lyssna på [georgisk sång här](#):

Zakas [website](#):

Arr.: Föreningen SONG i samarbete med Folkuniversitetet i Lund

Workshop i flerstämmig sång från Georgien - Kaukasus!

Tid: Sön 11 nov kl 12 - 17

Plats: Vita Huset, Uardav. i Lund (Bakom ICA Tornet)

Ledare: Zaka Aman som bl. a. är ledare av "Leeds Georgian Choir". Zaka är även en skicklig övertonssångare

DOC LOUNGE LUND, 13 NOVEMBER: COLOMBIANOS

Denna afton hyllar vi alla syskon runt om i världen och därför har vi ett specialerbjudande till er alla!

TA MED ER BROR ELLER SYSTER OCH GÅ 2 BETALA FÖR 1 PÅ DOC LOUNGE
COLOMBIANOS (SV, 2012)

REGISSÖR: Tora Mårtens

GÄST: Regissören Tora Mårtens är med oss under kvällen för att ta emot alla era frågor och berätta lite om sitt jobb med filmen.

DJ: Direkt från Argentina kommer kvällens DJ – Virginia Domina – som spelar latinamerikanska rytmer.

MAT: Ät din middag på Doc Lounge. Vi serverar alltid en vegetarisk soppa med bröd för 69 kr. I baren säljs det också vin, öl, kaffe mm.

TID: Dörrarna öppnar 19.00 Film ca 20.00 **PLATS:** Mejeriet, Stora Södergatan
64 **ENTRÉ:** 60 kr eller Guldkort (fri entré hela våren) 300 kr

OM FILMEN:

Fernando bor i Stockholm och har fastnat i en ond cirkel av droger, alkohol och dåligt sällskap. Olga, Fernandos mamma, är förtvivlad över situationen, och råder Fernando att resa till sin storebror Pablo i Colombia. Pablo studerar till läkare och gör upp en plan för sin bror. Fernando har sex månader på sig att bli frisk från sitt beroende. Det visar sig bli en större prövning än vad de föreställt sig. Kommer Pablo lyckas få Fernando på fötter igen? Är Fernando redo att göra vad som krävs? Medberoendets effekter blir plågsamt tydliga, och den en gång så entusiastiska storebrodern Pablo inser mer och mer det svåra i sitt uppdrag.

FÖREDRAG

Ambassador Ann Wilkenson

Women, peace and security in Afghanistan

Onsdagen den 14 november kl. 18.

Domkyrkoforum, Hörsalen

Ann Wilkens is former Swedish ambassador to Pakistan and Afghanistan (2003-07) and a member of the Advisory Panel of the Afghanistan Analysts Network (AAN). She is also former chair of SCA (2007-09).

Arr: Lunds Afghanistankommitté Sasnet Sensus

TILLVÄXTENS SLUT – OMSTÄLLNINGENS TID

Torsdagen den 15 november kl 18 i Demokratisk Vänsters lokal

på Magle Lilla Kyrkogata 2:

Björn Forsberg, författare och forskare, berättar om sin högaktuella bok

OMSTÄLLNINGENS TID (Karneval förlag).

Tillväxtepoken är över. Efter 150 år av ekonomisk tillväxt sätter brist på olja och andra viktiga naturresurser stopp. Finans- och skuldskrisen är tidiga symptom på denna nya verklighet som nu leder till ökade globala konflikter.

Men det finns en utväg: Att ställa om samhället. En utmaning lika stor som möjligheterna. Forsberg tar oss med till platser världen över som redan inlett omställningen.

Vad innebär omställningsutmaningen för Lund? Kom och diskutera.

Björn Forsberg har sedan 20 år tillbaka forskat om hur vi underifrån kan ställa om till ett hållbart samhälle. Han har även skrivit den uppmärksammade boken Tillväxtens sista dagar.

Björns [BLOGG](#) (med bla recensioner av boken):

MÖTE OM REPUBLIK I SVERIGE

Republikanska föreningen inbjuder alla intresserade till möte om hur monarkin kan ersättas av republik.

Jan Teorell, professor i statsvetenskap vid Lunds universitet medverkar. Vi diskuterar det förslag till ny svensk grundlag, som en fristående utredning tillsatt av Republikanska föreningen, tagit fram. Utredningen lyfter också fram de olika argument som finns för republikens införande. Enligt utredningen "bara ett penndrag" kan Sverige relativt enkelt bli en republik.

Torsdagen den 15 nov kl 19
ABF, Trollebergsv 9 i Lund

GRÖN AW - KLIMATFRÅGAN I FOKUS

Plats: Glorias bar 16 november kl 17

Höstens sista Gröna Afterwork sätter klimatfrågan i fokus. Hur ser utsläppsläget ut? Vad måste vi göra för att kunna motverka klimatförändringarna? Och hur rustar vi oss för ett förändrat klimat?

Sven Hunhammar, klimatchef på Svenska naturskyddsföreningen, sätter oss in i dagsläget i klimatfrågan. Därefter modererar han ett samtal mellan Karin Svensson Smith (MP) och Lars Bergwall (C) om vad som kan göras i Lunds kommun för att möta klimatförändringarna. Varmt välkomna till en spännande kväll!

Grön Afterwork är ett öppet event arrangerat av Miljöpartiet i Lund.

Alla intresserade är välkomna!

BLOGGKOMMENTAR AV GÖRAN PERSSON

"Petter Larsson sa...

Snälla rara, säg mig att ni inte på allvar tror att ledarredaktionen skulle kunna stoppa – eller ens känner till – vad som trycks i andra delar i tidningen."

Ovanstående kommentar gjordes på bloggen apropå Gunnar Stenssons artikel Gerillakamp mot Sydsvenskans sionism.

Inte för att jag vet vem Petter Larsson är, och det är tydligt att han inte vet vad VB är. Hade

han gjort det hade han visst att VB inte har som ambition att vara varken ”snäll eller rar”. Tvärtom sätter vi en ära i att vara så elaka som möjligt, speciellt mot storkapitalets ”gammelmedia” med en reaktionär politisk agenda.

Oftast lyckas VB kombinera denna elakhet med en viss glimt i ögat eller vad det nu heter för en webb-tidning, men inte alltid som synes här.

SKANDALÖST DÅLIG PROPOSITION OM SKATTEAVDRAG FÖR LÄXHJÄLP I HEMMET AV GUNNAR STENSSON

Regeringen föreslår ett skatteavdrag för läxhjälp i hemmet som kostar flera miljoner. Skolverket befarar att det gynnar barn med rika föräldrar mest och ökar skillnaden mellan eleverna. Miljonerna borde satsas på skolan.

Skatteutskottets vice ordförande Leif Jacobsson (S) kallar regeringens arbete med propositionen ”skandalöst undermåligt”. Ekonomistyrningsverket säger blankt nej till förslaget. Lärarorganisationerna har inte tillfrågats. Deras ståndpunkt är känd. ”Ibland väljer vi att inte lyssna”, gäspar Fredrik Reinfeldt.

Regeringen påstår helt fräckt att en majoritet, fyra av sju remissinstanser ”tillstyrker eller inte har någon erinran”. I majoriteten ingår det största läxhjälpföretaget, My Academy, och Intresseföreningen för hushållsnära tjänster, IFHT. Peter Burman, verkställande direktör i My Academy, har skrivit båda instansernas yttranden. En enda i högsta grad jävig person har alltså skrivit två av de fyra yttranden som regeringen stöder sig på. Det handlar om stora pengar för hans del. En tredje positiv instans är tjänsteföretagens branschorgan Almega där det också finns stora ekonomiska intressen. ”Vi brukar ibland lyssna”, myser Fredrik Reinfeldt. Han har kanske investerat i My Academy. Eller kanske Moderaterna får partistöd därifrån.

Privatföretagens regeringsstödda utplundring av svensk skola når snart proportioner som i Berlusconi Italien och skatteflykthögerns Grekland. Och skolans standard håller på att störtdyka till amerikansk bottennivå.

ÄR DET ETT STARKT USA VÄRLDEN BEHÖVER? AV STEN H.

Det har inte precis saknats applåder för de amerikanska medborgarnas val av Obama till president för ytterligare fyra år. Det var onekligen ett klokt val i det utbud som gavs och den valde verkar ju vara en ganska sympatisk person med egna erfarenheter av stora världen på ett sätt som ingen av hans medtävlare hade. Men därifrån till det okritiska hyllandet av hans politik som man har sett prov på i media under de senaste veckorna borde det varit längre. Människor som man trodde hade politiskt omdöme och en vänsterhållning hyllar en person som ekonomiskt-politiskt står långt till höger och som vad gäller USA:s roll i världen har en mycket ortodox syn: vad som är bäst för USA är bäst för världen. Han har stött de mördarpatruller som på samma gång är anklagare, domare och exekutör och därmed anser sig ha rätt att ta livet av människor genom anfall med obemannade robotflygplan, s.k. drönare.

Det är ungefär som när Lyndon Johnson satt och valde i listorna med veckans bombmål i Vietnam. Nu är det bara ännu tydligare – nu gäller det vilka namn som ska aktualiseras på specialstyrkornas dödslistor.

Ledarsidornas beundran

Men det är förstås lätt att bli charmad av Obamas personlighet och se honom som en av de sina, antingen man är moderat eller socialdemokrat. Desto mer anmärkningsvärt är det när några svenska ledarsidor tar tillfället i akt för att bekänna sig till USA:s sätt att bedriva världspolitik.

Sydsvenskans ledarrubrik i tisdags var ”Världen behöver ett starkt USA”. Som underrubrik står det: ”inte minst Europa har anledning att hoppas att USA vill och kan förbli en dominerande aktör på den globala arenan.” Jaha, är det alltså så att ”världen”, vem den nu är men rimligen omfattande mer än Sydsvenskans spridnings- och intresseområde, ”behöver” ett starkt USA. Man skulle kunna tänka sig alternativ till ”starkt” USA, t.ex. ett land, med tillgång till sjukvård för alla, eller ett land med väl fungerande ekonomi och t.ex. inte hög arbetslöshet, eller ett land som är tolerant mot minoritetsgrupper eller ett land som inte fängslar medborgare från andra länder och låter dem sitta i fängelse på obestämd tid eller som när de tar fångar inte torterar dem eller förnedrar dem.

Eldkraft

Allt detta är möjligheter för USA och landet är en oerhört stark militärmakt som förfogar över en eldkraft som är större än den som samlat finns i resten av världen och en försvarsmakt som är starkare än de tjugo sammantagna som kommer i storleksordning efter. Ja då skulle man kunna tänka sig att säga att världen i den mån den behöver något så är det ett lite svagare och lite fredligare USA. Och nog kan man tänka sig att många i Latinamerika inte nödvändigtvis hoppas att USA kan förbli en dominerande aktör” Just i Latinamerika finns det ju rätt många med erfarenheter av hur det är när USA är ”en dominerande aktör.”

Sydsvenskan hyllar det USA som även vi som kan uppskatta USA på andra sätt, är rädda för och faktiskt avskyr. Det är en hållning som dessvärre inte är helt oväntad. I alla år, från Vietnamkriget och framöver har Sydsvenskan hyllat USA:s styrkepolitik sådan den utövats världen över. Är det unikt? Ja, de flesta borgerliga tidningar har numera reservationer kring USA:s krig även när de är positiva till helheten, Visst, Expressen är i en ledare samma dag inne på liknande tankegångar men inte på samma oreserverade sätt.

Man kommer att tänka på *Wing Commander* Olzen, vår gamla bekant från stridsledningsbunkern på Segevång där han satt framför bildskärmarna med deras ständiga ”gzoom, gzoom...”. Han har förvisso lugnat sig med åren och man är numera fullt beredd att se honom porträtterad med blomsterkrans i håret. Men det kommer alltid nya generationer, närmast tydligen *Lance Corporal* Forest Love, från *US Army Special Forces*. Vi får tydligen hålla ögonen öppna.

DEN BEFRIADE BARACK OBAMA AV GUNNAR STENSSON

Nu när Barack Obama har vunnit valet behöver han inte längre anpassa sig till dödsstraffsivrare och skjutvapenhöger. Han kan äntligen skita i den kristna högern, han kan skita i republikanska senatorer som tror att bara flickor som är villiga att våldtas blir gravida (de blev för resten bortvalda båda två), han kan skita i populära radiopratare som försöker lura i folk att han är kommunist eller muslim som vill införa sharialagar eller socialist, han kan skita i nyhetsbyråer som Fox som i arton månader ljugit mot bättre vetande, han kan skita i Teaparty-rörelsens miljardunderstödda extremister, han kan skita i de miljardärer som vill roffa åt sig pengarna som han anslagit till sjukförsäkring, han kan skita i vidskepliga kvinnor som tror på häxeri och ignoranta populisterna som Sarah Palin.

Skönt! Han har också befriat republikanerna, för det finns naturligtvis professionella, smarta personer där med, visserligen reaktionära och giriga, men ändå ovilliga att försvara ståndpunkter som får dem att framstå som dementa tontar. De kan nu ta avstånd från de värsta excesserna med argumentet ”se vart detta har fört oss”.

Visst är representanthuset trots allt fullt av förstockade republikanska gubbar, i stånd till nästan vad som helst, men de är nedslagna nu, de har förlorat självtillit och auktoritet. Om de inte är fullständigt sekteristiskt slutna vet de att hela världen drar en suck av lättnad - och skrattar åt dem. Det enda de kan göra – men det är ju inte så lite – är att förlama ansträngningarna att rädda den amerikanska ekonomin.

Sedan återstår det att se vad den befriade Obama verkligen kommer att använda sin nyvunna frihet till. Det är inte värt att hysa för stora förväntningar.

Barack Obama är också befriad från sin drängtjänst åt Benjamin Netanyahu (som på ett orimligt sätt blandat sig i den amerikanska valrörelsen) och rasisten Avigdor Lieberman. De båda krigsivrarna har förenat sig för att ta makten i Israel i det kommande israeliska valet.

69 procent av judarna i USA röstade på Barack Obama. De gamla judiska lobbyorganisationerna i USA som AIPAC har förlorat makten över de unga som snarare identifierar sig med den israeliska gruppen som genomförde en aktion i Malmö härom veckan.

I Israel däremot stödde 75 procent av befolkningen Romney.

Det värsta hotet mot världsfreden de senaste åren har varit Israels hot att bomba Iran. Beträffande Netanyahu har det inte bara varit ett hot. Han gav faktiskt order om en attack 2010. Professionella militärer stoppade ordern. Förutsättningen för Netanyahus politik har varit Obamas beroende av Israel under valkampen.

Det är uppenbart att Obama vill lösa konflikten med Iran genom förhandlingar, absolut inte genom krig.

Obama har äntligen en chans att ta itu med Israels ockupation av Västbanken och blockad mot Gaza. De unga judarna i USA stödde honom i valet. De känner sig alltmer alienerade i förhållande till Israels ockupationspolitik som stöds av befolkningen i Israel, där ryssar, judar från Mellanöstern och religiösa fundamentalister utgör allt större och mäktigare inslag.

Genom ett resolut handlande till stöd för palestinierna i enlighet med FN-konventioner och internationell lag kan USA bidra till att lugna situationen i Mellanöstern och öka sitt internationella anseende. Israel hamnar alltmer i periferin.

Inrikespolitiskt har Barack Obama en ekonomisk kris att ta itu med. USA är lika illa ute

som Grekland, men hålls under armarna av en omvärld som fruktar kaos. Han måste förmå den rikaste procenten att betala rimliga skatter i förhållande till den andel av USA:s tillgångar som de tillskansat sig. Han måste skära i det militärindustriella komplexet. Han måste förhandla med Kina som i årtal beviljat USA gigantiska krediter. Han måste se till att människorna får jobb och bostäder.

Hans historiska uppgift är att genomföra ett amerikanskt återtag från positionen som världens ledande supermakt. Det blir säkert ett farofyllt och katastroffrekvent äventyr.

Morgonen efter det att Ronald Reagan valts till amerikansk president utgjorde inledningen till den nyliberala epok vars slut nu kan skönjas. Den morgonen satt jag tillsammans med VPK:s dåvarande ombudsman i Lund Erik Nilsson i en Volvo på väg till Malmö och funderade över vad som skulle hända de närmaste 30 åren. Nu vet jag. Man vad sker de trettio år som ligger framför oss?

CYKLINGSUTREDNINGEN – ETT HALVT PEDALVARV PÅ RÄTT VÄG

AV ULF NYMARK

I förra veckan lades Cykelutredningen (SOU 2012:70) på statsrådets Catharina Elmsäter-Svärd's bord.

Det är en diger lunta att plöja igenom och jag har bara som hastigast hunnit bläddra igenom sammanfattningen.

Bra förslag om cykelöverfarter

Det föranleder två omedelbara kommentarer. Först en kommentar om ett verkligt bra förslag: utredningen föreslår (som tidigare har rapporterats i VB) att cyklisters väjningsplikt gentemot korsande fordons- trafik vid obebakad cykelöverfart ska slopas. I stället ska den korsande fordonstrafiken ges väjningsplikt gentemot cyklister. Samma regler som gäller vid övergångsställen för gående ska gälla för cyklister på cykel- överfart. Jättebra! Om det nu genomförs. En flod av kritik är att vänta från bilistlobbyn och dess allierade. Dessutom kan man befara, att om detta förslag blir genomfört så kommer kommunerna att minska antalet cykelöverfarter dramatiskt. Det var precis så man gjorde när väjningsplikten för korsande fordon vid övergångsställen infördes. Men det är bra om denna ändring i Trafikförordningen införs. Nedskärning av antalet cykelöverfarter kan hindras av cykelvänliga majoriteter ute i kommunerna. Jag tvivlar alltså på att förslaget blir verklighet: visar det sig att mitt tvivel är obefogat lovar jag cykla Sydöstra ringvägens sydligaste cykelbana – den med 22 farthinder för cykeltrafiken – 10 gånger i följd samma dag i motvind av halvkulingstyrka.

Diskrimineringsparagraf kommer att finnas kvar

Det andra kommentaren gäller vad som *inte* föreslås av utredningen: slopandet av den paragraf i Trafikförordningen som generellt ålägger cyklisten väjningsplikt mot korsande fordon när hen lämnar en cykelbana och kör ut på en väg/gata. Denna paragraf – en hörnpelare i det apartheidsystem som cyklisterna drabbas av i trafiken – ska (om jag i hastigheten förstätt det rätt) fortsätta att gälla (utom vid speciella cykelöverfarter).

Jag hoppas att det blir tillfälle att återkomma till tankegångarna och förslagen i Cyklings-

utredningen. Men det är nog inte förhastat att redan nu slå fast att den sammantaget är i varje fall ett halvt pedalvarv på rätt väg.

VID FRUKOSTBORDET AV ASCH

Läser i Sydsvenskan att det diskuteras ett "estetgymnasium" och att ett byggföretag fått i uppdrag att skissa på en byggnad som innebär att Spyken Södra rivs. Spyken Södra är en av Lunds arkitektoniska pärlor, som visserligen misshandlats genom okänsligt insatta fönster och dörrar, men som dock står kvar.

Bernt Nyberg är en av de få lundaarkitekter som nått internationell berömmelse för sin rena och konsekventa modernism. Mest berömt är ju Landsarkivet, men personligen har jag alltid varit mest förtjust i den byggnad som nu är Spyken södra. Det är något visst när industribyggnader ger en omsorgsfull estetisk utformning.

Så de blivande estetgymnasisterna ska få plats genom att man river en estetisk pärla. Det är för sorgligt. Spyken Södra skulle kunna byggas om och till utan att rivras och förstöras. Hur kan det komma sig att de styrande i en stad som Lund inte verkar ha någon som helst känsla för stadens byggda miljö och arkitektoniska verk?

Min första politiska aktionshandling var att vara med och stoppa Genombrottet - den sexfiliga motorväg som planerades rakt igenom Lunds stadskärna. Då för fyrtiofem år sen fick trafiktekniker utan tydliga riktlinjer skissa på en trafiklösning. När nu trafiklösningarna kring järnvägsstationen behöver byggas ut och förnyas ges heller inga riktlinjer med bevarandekrav i uppdragsbeskrivningen, och då får man naturligtvis förslag på rivning av det befintliga. Alltid den enklaste lösningen. Godsmagasinet inte enbart är vackert och användbart, det är en i många avseenden intressant byggnad och konstruktion. Tullkammaren är väl mindre intressant, men ett rart hus, som ger karaktär åt Clemenstorget.

Förslagen att riva Godsmagasinet och Tullkammare väckte berättigad kritik. Argumenten har för rivningen har varierat. Ett av dem är att om man inte river så får inte ett nytt fint resecentrum plats. Jag fick inget svar på en fråga till stadsbyggnadsdirektören om vad som ska finnas i detta resecentrum som inte får plats i stationshuset, nu när biljettförsäljningen upphört och vänthallen stänger innan nattåget går.

Ett annat argument för rivning är kontakten mellan tåg, spårvagn och bussar. Det är ett argument för kollektivtrafik- förespråkarna, och en del accepterar det tyvärr okritiskt. Jag kan inte se att det skulle vara så förfärligt att gå 30 meter till bussar ute på Bangatan, där dom mycket väl skulle få plats om de fick inkräkta på bilarnas utrymme. Men bilarna är, som vi vet, heliga i Lund oavsett om stan kallar sig cykelstad. I de fem alternativa förslag som

presenterades i sydsvenskan den 5 november är det fortfarande bilarna som upptar Bangatan, medan rivning av godsmagasinet helt eller delvis ingår i alla förslagen.

I förslagen framgår att när spårvagnen i framtiden ska förlängas till Staffanstorp tänker man stänga av biltrafiken på Bangatan. Varför det inte kan göras redan nu, utan först när Godsmagasinet är stympat eller rivet, framgår inte.

SAMTAL OM EN MODELL AV GUNNAR STENSSON

Han hade bott i Klostergården sedan stadsdelen byggdes. Jobbat på Åkerlund och Rausing och varit gift med en undersköterska, men var nu änklings sedan kanske fem år. Vi hade hejlat på varandra ett par decennier och han hade varit med på någon av mina vandringar. Nu var vi på väg från Coop med var sin kasse.

– Har du tid att titta in så ska du få se något, sa han.

Han slog upp dörren. Halva vardagsrummet var upptaget av en modell av Klostergården, de tio ursprungliga kvarteren, Klostergårdsfältet och centrum med skola och kyrka. Målade byggnader av papp, med fönster, balkonger, dörrar. Kvartersträdgårdarna. Träd med kronor av grönt kräppapper, dammen. Parkeringsplatser med några dinky toys-bilar, också de exakta modeller, fast i lite för stor skala.

– Fantastiskt! sa jag. Han plirade mot mig. – Det har tagit fem år. Allt är skalenligt. Han lyfte på en av huskropparna. Jag tillverkade dem var för sig, med exakta mått.

Han räckte huset till mig. Det var förvånande stadigt, och väggarna hade rätt tegelnyans.

Vi blev sittande länge. Jag var förstås särskilt intresserad av huset där jag bor nu och huset där jag bott i femton år på 70- och 80-talet. Jag pekade ut lägenheterna. När höstsolen tittade in i rummet vid elvatiden blev modellen ännu mer levande.

– Jag känner mig som Gulliver, sa jag.

– Kolla skuggorna. Jag har orienterat modellen i rätt väderstreck. Solen lyste över de tio gårdarna med deras rabatter, fruktträd, gungor, sandlådor och grillplatser. Skuggorna täckte Klostergårdsfältet.

– Arkitekterna som utformade området visste exakt vad de gjorde, sa han. Soliga gårdar, skyddade för vinden. Och varje gård en samlingsplats för de kanske 175 familjerna i kvarteret. Kvarteren placerade så att de inte skuggar varandra. Hela området byggt som en solfjäder vänd mot solen.

Vi pratade en stund om hur djärva och framsynta arkitekterna och beslutsfattarna hade varit. Då, för mer än femtio år sedan, fanns det inga höghus i Lund och lundaborna var besatta av att värna den gamla staden. Ändå beslöt de att bygga 21 åttavåningshus och 20 två- eller trevåningslängor tätt intill varandra. Och att satsa på kvalitet. Husen var relativt dyra. Det skulle dröja innan de betalade sig. Bygget beslutades och utformades före miljonprogrammet. Skulle någon vilja bo där? Skulle de som flyttade in stanna kvar när de fick chansen att flytta?

– Jag har bott här sedan 1977, sa han. Och jag känner många andra som bott lika länge. De som köpte bostadsrätterna för en insats på kanske 10 000 blev miljonärer utan att göra någon annan nytta än att bo.

Jag började söka efter något att kritisera. Han var lite för entusiastisk. – Det där var ju en

effekt av marknad, bostadsbrist och avreglering, invände jag.

– Men du, fortsatte jag. Flera av husen är byggda öst-västligt. Det kan ju inte undvikas när man bygger fyrkantiga kvarter. Och det betyder att de norra fasaderna nästan inte får nån sol alls ens på sommaren.

– Har du gått i husskuggan på Klostergårdsfältet någon solig dag på vinterhalvåret? svarade han, och tittat upp mot husfasaderna? Vad ser du då? Jo, solen som lyser genom alla fönstren. Lägenheterna är genomgående för att få maximalt solljus. Som det här rummet.

– Klostergårdsfältet är i alla fall ganska skuggigt under vinterhalvåret, det syns ju på modellen, framhöll jag. I det sneda solljuset låg hela Klostergårdsfältet i skugga.

Jo, han erkände faktum, men tyckte inte det spelade någon roll under vinterhalvåret när träden ändå var kala. Jag tog chansen att fortsätta att vara kritisk och framhöll att utsikten över Lund söderifrån hade förstörts om man till exempel kom från Flackarp eller körde på Malmövägen.

– Det tycker jag visst inte, svarade han lite trotsigt. Tvärtom. Klostergården ser ut som en mäktig stadsmur, som tydligt avgränsar staden från landet. Och som väcker nyfikenhet. Man ser allhelgonakyrkans spetsiga torn sticka upp och de trubbiga domkyrkotornen. Man förstår att det ligger en stad bakom muren och man blir nyfiken på hur den ser ut. Nu bygger dom bara skit som det där retro-brittiska bygget i Källby, som dessutom inkräktar på ett av Lunds viktigaste naturområden. För att inte tala om PEAB:s trista skräpbyggen oppe i Annehem, dom som började läcka innan dom var färdigbyggda.

Jag hade en tid att passa så jag var tvungen att gå. Men jag lovade att komma tillbaka. Det var en fantastisk modell, försäkrade jag. Och visst är Klostergården ett arkitektoniskt mästerverk och ett storslaget bostadsområde! Något liknande har inte byggts på 60 år.

Sen sa jag hej och lovade att komma tillbaka. Han sa att han skulle överraska mig igen.